

Školní revue

„Baví mě práce s mladými lidmi, a i když to někdy vypadá, že toho mám plné zuby, tak učím stále ráda.“

Nepřehlédněte – rozhovor s paní učitelkou Brimovou.

Plnou parou vpřed

Devátáci a prvňáčci v Jezírku

Vdavky, či nevdavky

Troubové mezi námi

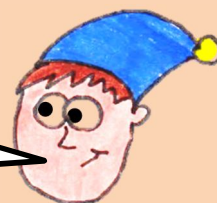
Hřbitovní duch

www.zsms.streliceubrna.cz
skolnirevue@centrum.cz

OBSAH

Ahoj, jsem redakční
skřítek Střelík a budu
Vaším průvodcem.

Pozvánka do Anglie 1

Bylo nebylo

Vzpomínky na školní tábor ve Smrku 2

Plnou parou vpřed 3

Osmáci ve spalovně 4

Adaptační kurz 6. ročníku 5

Sportovní den dětí a rodičů 8

Dýňová slavnost 9

Hurá do jezírka 9

Sportovní okénko 11

Rozhovory a ankety

Rozhovor s paní učitelkou Brimovou 13

Vdavky, či nevdavky? 15

Co víme o Střelících 17

Holky versus kluci 18

Tahák do dějáku

Napoleon Bonaparte 19

Svět tajemna a záhad

Motýlí muž 20

Literární koutek

Prázdninové lapálie 22

Příběhy se slovíčky 23

Pohádkové básničky 24

Hřbitovní duch 26

Zábava

Vlastivědný kvíz 27

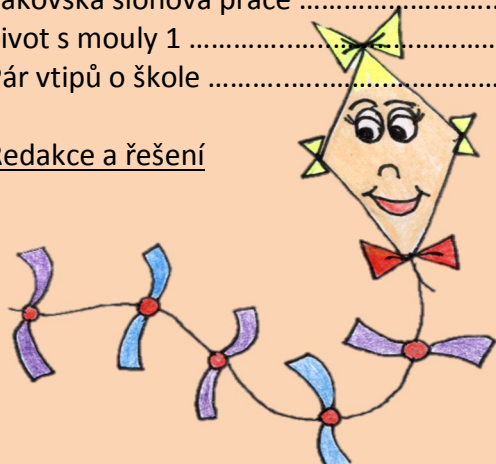
Pro chytré hlavičky 28

Žakovská slohová práce 33

Život s mouly 1 33

Pár vtipů o škole 34

Redakce a řešení

Školní revue

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích
a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

O. Chytrý 5.B, F. Smutný 5.B, Š. Prudil 5.B,
G. Bartoňková 5.B, N. Bartoňková 5.B,
K. Havlíčková 5.B, K. Svobodová 5.B,
K. Pechová 5.B, K. Jahodová 6.B,
M. Prudilová 6.B, V. Jurkovič 6.B,
T. Vašulínová 6.B, V. Švestka 7.tř.,
M. Bartoňková 8.A, L. Svobodová 8.A,
M. Jašová 8.B, J. Chmel 9.tř., J. Švestka 9.tř.,
P. Litschmann 9.tř., E. Benešová 9.tř.,
J. Vašulín 9.tř., K. Dostálová 9.tř.,
B. Chmelová 9.tř., A. Vašulínová 9.tř.
S. Ferencová 8.B

Ilustrátorky:

K. Antošová, 8.B, L. Prokešová, 8.B

POZVÁNKA DO ANGLIE

Kdy se pojedete?

1. května 2014 – 8. května 2014

Na co se můžete těšit?

Navštívíme výstavu voskových figurín Madame Tussaud's, Oxford, Stonehenge, Eden Project, Tower Bridge, Houses of Parliament, Buckingham Palace a mnoho dalších míst.

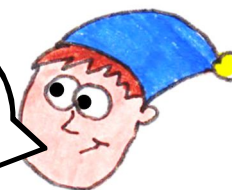
Cena:

9 690 Kč + vstupné: • žáci do 15 let - £56.33 (asi 1707 Kč)

• žáci od 15 let - £86.15 (asi 2611 Kč)

Tak co? Neláká vás to? Já bych jééé!!!

Eliška Benešová, 9.tř.

Foto: promitani.cz

VZPOMÍNKY NA ŠKOLNÍ TÁBOR VE SMRKU

Milí čtenáři, první letošní číslo Školní revue bychom rádi začali vzpomínkou na školní tábor ve Smrku. Tématem bylo tentokrát pirátské dobrodružství.

Školní tábor se konal během prvních čtrnácti dnů v červenci poblíž města Třebíč. Jako každý rok se první den na táboře všichni vybalovali a nic moc se nedělo, k večeru jsme se rozdělili do týmů, vedoucí si svá družstva pak vylosovali.

Potom mohly začít nějaké ty drobné večerní hry. Když už všichni toužili po večeri a nastal ten okamžik, utíkali jsme pro ešusy a rychle ke kuchyni. Večer uběhl jako voda a šli jsme spát. Takhle obvykle probíhá první příjezdový den.

Další dny měly podobný časový rozvrh: budíček býval v 7 hodin (samozřejmě že se nám vstávat nechtělo), po budíčku rozcvička, po ní dobrá snídaně, pak nějaké hry a svačinka, zase další hry a oběd, pak hodinový odpolední klid a po něm další zábavné hry, svačina a další hry. Následovala večere a po večeri volná zábava, kdy už se mohlo dělat, co se chtělo. Opůl jedenácté jsme museli do stanů spát.

Když bylo pěkně, jezdili jsme po odpoledním klidu na kolech po okolí nebo jsme chodili na procházky. Ve čtvrtek a v pátek v druhém týdnu jsme jeli do Třebíče na koupaliště a pak jsme měli rozchod na náměstí, kde jsme mohli svým příbuzným koupit něco pěkného na památku. Večer byly diskotéky.

Poslední den tábora se už od rána balilo a po snídani si pro nás začali přijíždět rodiče. Tábor byl jako každý rok velice úspěšný a doufáme, že se bude konat i příští rok.

Markéta Jašová 8.B

Cesta vlakem do Vladislavi byla celkem nudná, než jsme se začali bavit o tom, jaká bude bez rodičů legrace. Po příchodu do tábora nás vedoucí vřele přivítali a šli jsme hledat své stany (některým to dělalo problém, protože tam byli poprvé).

Po vybalení jsme měli první nástup, kde nás seznámili se všemi vedoucími a průběhem dne. Byli jsme rozděleni do 5 skupin - Santa Stela, Boží prdelky, Intelidžentia, Karibská vendeta a Ala gamula. Než skončilo dělení, byl už skoro večer. Pak jsme něco hráli a šli jsme spát.

Od příštího dne se rozjel program plný her. Každý den začínal ranní rozcvičkou, na kterou se nikomu nechtělo vstávat. Po snídani jsme měli nástup, kde nás seznámili s hrami, které budeme hrát. Většina tábora z nich byla nadšená, dokonce se hrál i baseball! Po obědě byl odpolední klid, když skončil, tak jsme jeli nebo šli někam na výlet nebo se koupat. Po návratu jsme hráli hry a byla večere. Po večerce jsme šli spát.

Takhle se to opakovalo po celou dobu. Asi nejlepší hry byly držení rukou nad hlavou, nošení vody na zádech a týmové oblékání trička.

Kateřina Pechová a Ondřej Chytrý, 5.B

Foto: Yvona Hájková

PLNOU PAROU VPŘED

V pondělí 2.září 2013 zahájili svou dlouhou plavbu na školní palubě noví prvňáčci a budou se na ní plavit dlouhých devět let. Samozřejmě na ni nevstoupili sami, ale spolu se svými patrony - deváťáky, kteří už poplují poslední rok.

Deváťáci si při tom zavzpomínali na podobný den před osmi lety, kdy stáli před tou velkou žlutou budovou a před obrovskými staršími žáky. Vyplašení, ale natěšení. To nadšení, co oni prožívali už dávno, teď viděli na svých prvňáčcích.

Tenhle rok však už pro ně nebude hraní si s písmenky, jak tomu bylo v první třídě, ale rok, ve kterém je čeká životní rozhodnutí co dál. To vše je toho prvního dne před školou napadalo.

Jinak si stejně jako ostatní poslechli naši hymnu a poté projevy dvou představitelů obce a naší paní ředitelky. Potom spolu s prvňáčky a jejich rodiči překročili pravou nohou školní práh a špalírem, který vytvořili žáci jiných tříd, došli do prvních tříd.

Deváťáci se pak vydali do své třídy, kde je paní učitelka uvítala v novém školním roce a všichni se s radostí odebrali zpátky domů.

Anežka Vašulínová, 9.tř

Foto: Aleš Kadlec

OSMÁCI VE SPALOVNĚ

Ve čtvrtek 19. září 2013 jsme se my, žáci osmých tříd, vydali na exkurzi do brněnské spalovny SAKO. Sraz jsme měli v 7.45 na střelickém nádraží. Před osmou jsme nastoupili do vlaku směr Brno, kde jsme tramvají dojeli skoro až k našemu cíli.

Ve spalovně si nás převzala paní průvodkyně a šli jsme do „klubovny“, kde nás seznámili s provozem spalovny a pustili nám krátký úvodní filmeček. Potom nám dali helmy a vesty, abychom mohli jít do provozu.

Rozdělili jsme se na „áčko“ a „béčko“ a vydali se na cestu. Prvně jsme se šli podívat na obří jámu, kam se svážejí odpadky (zrovna moc to tam nevonělo). Byly tam dvě veliké mechanické „ruce“, které odpadky prohrabávají a nabírají je do kotlů, kde je teplota 800 – 1000 °C.

Odpadky se v nich spalují na škváru, ta pak padá na posuvný pás. Kolem něj jsou magnety, které vybírají nespálené kovy. Škvára se potom odváží na skládky, kde ji používají jako mezivrstvu mezi odpadky.

Teploučko, ale smrádeček, co?

Poté jsme se šli podívat na třídící linky, kde stroje třídí plast, papír, hliníkové plechovky a tetrapaky. Ty se lisují do kostek, které se odvázejí k dalšímu zpracování.

Nakonec jsme se zvažili na plošině, kde se váží popelářská auta s odpadky. „Béčko“ mělo 1020 kg, „áčko“ 980 kg.

Pak jsme odevzdali vesty a helmy, rozloučili se a odjeli jsme do Střelic. Exkurze byla velmi zajímavá, protože jsme se dozvěděli mnoho věcí o odpadech a jejich zpracování.

*Michaela Bartoňková
a Lucie Svobodová, 8.A*

Foto: www.jcmm.cz,

ADAPTAČNÍ KURZ 6.TŘÍD

V posledních letech se stalo i na naší škole pravidlem, že se na začátku školního roku zúčastňují žáci 6. tříd tzv. adaptačního kurzu, jehož smyslem je stmelit třídní kolektivy a zapojit do nich nové spolužáky, kteří do naší školy přicházejí z okolních pětiletých základních škol. Nejinak tomu bylo i letos a všichni po návratu svorně tvrdí, že se tam dost skamarádili. Jaká byla náplň kurzu, o tom nám poreferovali redaktoři z 6.B.

Vlasta Sokolová

Ve čtvrtek 19. září 2013 jsme se vypravili my, žáci 6.A a 6.B, na dvoudenní adaptační kurz, abychom mimo školu stmelovali své kolektivy, posílené o nové žáky.

V 7.25 nám jel vlak ze Střelic do Brna, kde jsme přestoupili a jeli ještě hodinu. Vystoupili jsme v Křižanově a šlapali pěšky 3,5 km do střediska Drak.

Holky měly chatku se třemi pokoji (v každém bylo šest postelí), kluci to měli podobné.

Po ubytování jsme šli do chatky, kde byl prostor pro hry, a tam jsme si udělali cedulky se jmény. Pak jsme utvořili skupinky po šesti a dali dohromady svoje pravidla, co bychom chtěli, aby tady platilo. Některá pravidla byla docela bláznivá.

Potom jsme šli hrát Člověče, nezlob se – utvořili jsme skupinky po šesti a jeden hráč posouval hrací figurkou a ostatní funfovali jako kostka. Běhali ke stanovištím a plnili různé úkoly (např. dvojka – 10 dřepů, šestka – oběhnout jídelnu, trojka – vymyšlení verše, ...).

Po odpočinku jsme měli dvě další hry. Jako poslední bylo na programu horolezecké centrum. Nejdříve jsme lezli po provazech u země, abychom jsme si to zkusili, potom jsme lozili nahoře. Moc jsme si to užili.

K večeři jsme měli buchtičky s krémem. Byla to mňamka, ale brzy nám vyhládlo, a tak jsme šli na buřtíky. Kvůli dešti jsme je ale neopékali venku na ohništi, ale v krbu. Po večerní zábavě jsme šli spát.

V pátek ráno po snídani jsme šli hrát paintball a byla to velká zábava. Po obědě jsme ještě hráli přehazku a fotbal. V 13:30 jsme odešli na vlak do Křižanova. Cestu vlakem jsme skoro všichni prospali, protože jsme byli slušně unavení.

*Markéta Prudilová
a Terezie Vašulínová, 6.B*

Cestovali jsme vlakem přes Brno do Křižanova a pak šlapali pěšky, z velké části naštěstí po silnici, protože když jsme šli po polní cestě, tak jsme se propadali do bahna.

Když jsme dorazili na místo pobytu, tak se nám na první pohled chatky vůbec nelíbily, ale když jsme vešli dovnitř, tak se nám zdály už lepší.

Hráli jsme různé hry a nejvíce se nám líbil paintball a Člověče, nezlob se. Instruktoři byli hodní (jmenovali se Peťa, Pája a Barča), zajímavé pravidlo bylo, že když mluvili, tak jsme museli mít ruce nahoře na znamení, že je vnímáme.

S jídlem nebyl žádný problém, některým nechutnal nějaký ten oběd nebo večeře, ale většina byla spokojená.

Volný čas trávil každý po svém, kluci hráli Magic the gathering a holky se zase bavily povídáním, hraním karet nebo s míčem.

Vůbec se nám domů nechtělo, protože se nám tam moc líbilo. Domů jsme se vrátili plni zážitků a hezkých vzpomínek.

Vít Jurkovič a Kristýna Jahodová, 6.B

Foto: Aleš Kadlec

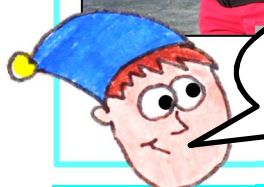

SPORTOVNÍ DEN DĚTÍ A RODIČŮ

V sobotu 5. října 2013 se konal na školním hřišti sportovní den, kdy se ve víceboji utkali jednotlivci a dvojice rodič - dítě.

Od čtrnácti hodin se soutěžilo ve sprintu, ve skoku do dálky z místa i s rozběhem, v opičí dráze, minigolfu a v hodu hadrákem (ponožkou). Dostali jsme kartičky a začali jsme závodit. Pro mě byla nejlepší opičí dráha, házení hadrákem bylo zase nejtěžší.

Zumba-kočky? A co tam dělá ten kocour?

Na začátku jsme dostali kuličku a za ni jsme si mohli vzít párek v rohlíku. Zadarmo byla i Coca-Cola, za peníze pak grilované maso.

Pro pohodu hrály písničky, a když všichni dosoutěžili, tak jsme tancovali se skupinou Zumba-kočky. Nakonec se vyhlášovali vítězové a každý sportovec dostal lízátko.

Počasí bylo sice chladné a větrné, ale slunečné, a tak jsme si celý den krásně užili.

Kateřina Pechová, 5.B

Foto: Marta Pernová

DÝŇOVÁ SLAVNOST

V pátek 11. října 2013 začala v podvečer v 17 hodin u školy Dýňová slavnost. Skoro každý účastník měl na sobě kostým. Zaregistrovaly se přinesené dýně a děti dostaly náramky.

Šlo se k hasičce, kde se rozdělal oheň, dostali jsme špekáčky a mohli jsme si vzít čaj. Zapálila se světýlka v dýních a za každou dýni jsme dostali odměnu. Bohužel se rozpršelo, a tak jsme opékali špekáčky za deště. Ve 20 hodin slavnost končila.

Dýně pak ještě dlouho zdobily parčík u obecního úřadu.

Ondřej Chytrý a Kateřina Pechová, 5.B

Foto: Adam Pech, 8.B

Obrázek: Kamila Antošová, 8.B

HURÁ DO JEZÍRKA

V pondělí 21. října 2013 jsme se sešli u školy s našimi prvňáčky, ale nešli jsme do ní. Možná se ptáte, kam jsme se tedy vypravili – jeli jsme do enviromentálního centra Jezírko.

Autobus na nás čekal naproti obchodňáku. A nebyl to jen tak ledajaký autobus - byl dvoupatrový! Cesta trvala hodinu, protože jsme museli projet přes celé Brno. Cestou jsme si povídali o všem možném. Dozvěděli jsme se, co naši prvňáci dělají, co nedělají, co je baví, co je nebaví, co ví, co neví. Za chvíli už mě z nich bolela hlava.

„Co? To už jsme tady? Jezírko? A kde to jezírko teda mají?“ začalo se mezi námi ozývat, když jsme dojeli na místo. Zamířili jsme k malebnému domku uprostřed přírody. Hned uvnitř už mě to uchvátilo. Vše krásné a nové. Uvítaly nás dvě mladé průvodkyně, Lenka a Katka. Prvňáčky si odebrala jiná paní, se kterou šli ven.

My jsme šli do společenské místnosti, kde jsme se rozdělili do skupinek. Každá dávala dohromady obrázky, které měly něco společného s klimatem.

Pak jsme šli ven do blízkého lesíka, kde jsme hráli hry. První hra se týkala hospodaření s lesem. Úkolem dvojic bylo získat pro svoji vesnici co nejvíce peněz, nebylo to však tak jednoduché. Když jsme nechali vykácet les, přišla povodeň a my museli zaplatit za opravy ještě více, než jsme předtím utržili za dřevo.

Druhá hra venku se týkala růstu a hynutí rostlin, jejich následného zkamenění a přeměny na uhlík. Vše bylo krásně vycyтанé a hra se velice povedla. Až na tu mokrou trávu.

Nakonec jsme se přesunuli zpět do společenské místnosti, kde jsme si zahráli simulační hru. Název byl Zábavní centrum, nebo les?

Probíhala takto: Časopisu nabídl podnikatel pan Černý finanční příspěvek, bez něhož by časopis zanikl. Měl však jednu podmínku – bude do časopisu přispívat. Jenže jeho příspěvky propagují jeho zábavní centrum a rozhodně nejsou pravdivé.

Každý dostal jinou profesi a připsal, jak se má chovat. Já jsem byl například redaktor časopisu, ale šlo mi jen o peníze nebo vyšší místo. Další byli architekti, redaktoři, ekonomové, ekologové atd. Šlo o diskusi, na konci které jsme měli odhlasovat, jestli necháme (špatným) panem Černým časopis dotovat, či nikoli. Jen těsně to neprošlo. Takže mě nepovýšili.

O půl jedné jsme už seděli spolu s prvňáčky v autobuse a vyprávěli si zajímavé zážitky. Bylo tam tak strašné vedro, že jsme do školy na oběd dorazili mírně uvaření 😊.

Patrik Litschmann, 9.tř.

Foto: Eva Buchníčková a Jarmila Svobodová

SPORTOVNÍ OKÉNKO

STŘELICKÝ KROS

Dne 12. října 2013 se na hřišti u naší školy konal tradiční Střelický kros. Po zahájení běželi jedno malé kolo okolo hřiště nejmladší závodníci – šolkáčci a po nich žáci prvního stupně. Následovalo první vyhlášení výsledků – dostávali medaile a tašky s cenami – byli z těch odměn celí nadšení.

Potom běžel druhý stupeň - tyto běžce už čekaly okruhy kolem areálu školy. Když odstartovali, šli jim všichni spolužáci fandit – někteří byli opravdu hodně rychlí – a když každá kategorie odběhla, dostali vítězové oplatky a diplomy.

Nakonec běželi několik kol kolem areálu dorostenci a veteráni.

Naši žáci se v závodě rozhodně neztratili – na prvních místech se ve svých kategoriích umístili Dominik Dubčák, Viktorie Kalovská a David Sadílek, na druhých místech Jakub Vozar, Jakub Kokorský, Veronika Danišová, Vojtěch Jahoda a Andrea Plačková a na třetích Sára Mlčochová, Michal Jahoda, Nela Kalendová, Adam Pech a Martina Kučerová.

Všem zúčastněným se den líbil a určitě si slibovali, že příště půjdou zase.

Foto: Aleš Kadlec

Markéta Prudilová, 6.B

STŘEDA NEBO ČTVRTEK ANEK FOTBALISTI DVA DNY BEZ ŠKOLY

Ve středu 2. října 2013 ráno jsme sešli se s panem učitelem Benešem na střelickém nádraží, odkud jsme odcestovali na okrskový turnaj do Zastávky. Když jsme přišli na fotbalové hřiště, čekala na nás akorát paní uklízečka. Byla celá vyděšená, co tam děláme, proč jsme jí pošlapali umytou podlahu v budově a vůbec - proč před ní stojí dvanáct fotbalistů ze Střelic? Po chvíli divení nám řekla, že turnaj se koná až další den, pak nám dovolila alespoň si zatrénovat, než pojedeme zpět do Střelic. Po náročném tréninku jsme si samozřejmě museli dát v místní hospůdce polední oběd – řízek s bramborovým salátem. Po obědě jsme si domluvili poslední strategie na čtvrteční turnaj a vrátili se vlakem domů.

BYLO NEBYLO

No a ve čtvrtek (3.10.) znovu – zase sraz před osmou hodinou, odjezd do Zastávky. Tentokrát jsme ale jeli s panem učitelem Kučerou. Toho jsme nemohli zklamat a první zápas proti Ostrovačicím jsme vyhráli. Druhý zápas, tentokrát proti Zbýšovu, jsme taktéž vyhráli. Potom následoval nejtěžší zápas celého turnaje proti Zastávce. Zpočátku se zdálo, že zápas máme pod kontrolou, ale po pár chybách následovalo vyrovnané skóre. To znamenalo, že z tohoto turnaje nepostoupíme. Jenže štěstí je štěstí a po chybě brankáře ze Zastávky jsme ten jeden potřebný gól dali a vyhráli nejen zápas, ale i turnaj.

OKRESNÍ FINÁLE MALÉ KOPANÉ V ŽELEŠICÍCH

Ve středu 9. října 2013 jsme se vydali na okresní turnaj do Želešic. Želešice jsou od nás sice přes kopeček, ale jet se musí přes Brno. Cestou jsme potkávali naše soupeře, se kterými jsme se později utkali. První zápas proti domácímu týmu jsme vyhráli 5:0. Druhý zápas proti Šlapanicím jsme ale prohráli 2:1.

Z druhého místa jsme postoupili do čtvrtfinále, kde na nás čekal tým z Kuřimi. Zpočátku jsme se drželi, dokonce jsme i jednu chvíli vedli, ale po hrubkách naší obrany jsme se do nakonec finále nedostali. Tak jsme tedy hráli se Šlapanicemi o 3. místo. Zápas skončil 0:2 a náš tým se celkově umístil na 4. místě z 6 týmů. Je důležité podotknout, že se tento turnaj se zapíše do dějin naší školy, protože podle **pana učitele Beneše** jsme dosáhli nového školního rekordu.

Text a foto Jakub Vašulín, 9.tř.

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU BRIMOVOU

Paní učitelka Brimová... kdo by ji ve Střelicích neznal, vždyť na naší škole učí již 35 let! Učila taky rodiče mnohých současných žáků a některé své kolegy.

Jejími hlavními předměty jsou matematika a fyzika, ale za léta své praxe učila i další – němčinou a ruštinou počínaje a tělocvikem konče.

Pomaloučku se však už chystá do důchodu a myslím, že nejen mně, ale i jiným kolegům bude chybět pro svou milou a vstřícnou povahu.

Vlasta Sokolová

Poznámku asi ne, ale hned v první třídě jsem byla po škole. Prý jsem se honila se spolužačkou. Paní učitelka nechala po škole jen mě. Já po vyučování způsobně seděla v lavici a čekala. Paní učitelka na mě ale zapomněla a šla domů. Neměla jsem odvahu jít ji hledat, a tak se stalo, že mě našli až večer rodiče, když s panem školníkem prohledali školu. Na otázku, co tam dělám, jsem jim odpověděla, že jsem po škole a čekám na paní učitelku.

Na prázdniny.

Nevím o žádné.

Už jako studentka na gymnáziu jsem doučovala děti svých příbuzných matematiku a bavilo mě to. Když se mi v 1. ročníku na stavební fakultě VUT začal horšit zrak a já musela řešit přestup na jiný obor, rozhodla jsem se odejít a pokračovat ve studiu svých oblíbených předmětů – matematiky a fyziky na pedagogické fakultě.

Občas ano.

Baví mě práce s mladými lidmi, a i když to někdy vypadá, že toho mám plné zuby, tak učím stále ráda. Mezi dětmi člověk tak rychle nestárne. Nebaví mě ale to, že učitelé mají velké množství administrativy, jež v poslední době stále narůstá a jejich práci stále někdo kontroluje a kritizuje.

Pro mé děti prý hrozná. Já jsem na ně byla velmi přísná – hlavně když něco zapoměly – třeba domácí úkol. To bylo potom doma hodně horko. Moje děti dodnes nedokázaly pochopit, že si jako děti učitelky nemohly dovolit zapomenout domácí úkol. Dnes už vím, že i děti učitelů jsou stejné jako ty ostatní. Ale trvalo to hodně roků, než jsem na to přišla. Kdybych je teď učila, byla bych na ně asi hodnější.

Vždycky jsem měla ráda ruční práce a bavilo mě stále tvořit něco nového. Když jsem se nudila, tak jsem aspoň vymýšlela, jak přestavět v bytě nábytek, a tak jsme často stěhovali a měnili rozmístění skříní, obývací stěna byla každou chvíli někde jinde, dětský pokoj jsme stěhovali asi čtyřikrát. Můj manžel z toho byl dost často rozladěný, ale tuhle „úchylku“ mi toleroval. V současné době všichni můj volný čas vyplňují vnučata, která hlídám docela často.

Byli jsme nejdřív kamarádi – parta asi deseti lidí, ve které byl můj muž nejstarší a já nejmladší. Jemu už bylo 22 a mně 16. Jezdili jsme na výlety, chodili na plesy a různá taneční odpoledne, jezdili do kina. Moji rodiče se o mě báli, a tak vždycky chtěli, aby mě ten nejstarší (můj muž) dovedl v pořádku domů. Tak se potom z toho kamarádství asi po roce vyklubala vážná známost.

Každá, pokud se dá poslouchat.

Budou mi chybět kolegové, se kterými jsem na této škole mnoho let pracovala. Bude se mi asi také stýskat i po práci (přestože na ni občas nadávám).

Těším se, že nebudu muset ráno brzy vstávat a že nebudu muset v zimě jít na nádraží, když je náledí.

Ať se každý z nich dostane na tu školu, kterou si vybere, a ať je ten výběr správný! Ať později nemají problémy s hledáním zaměstnání a ať mají práci, která je bude opravdu bavit!

Děkujeme za rozhovor.

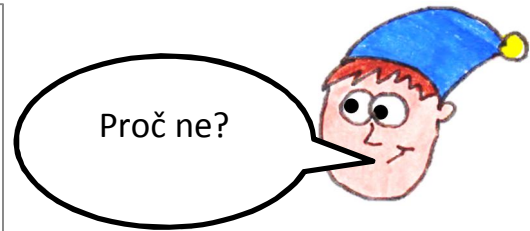
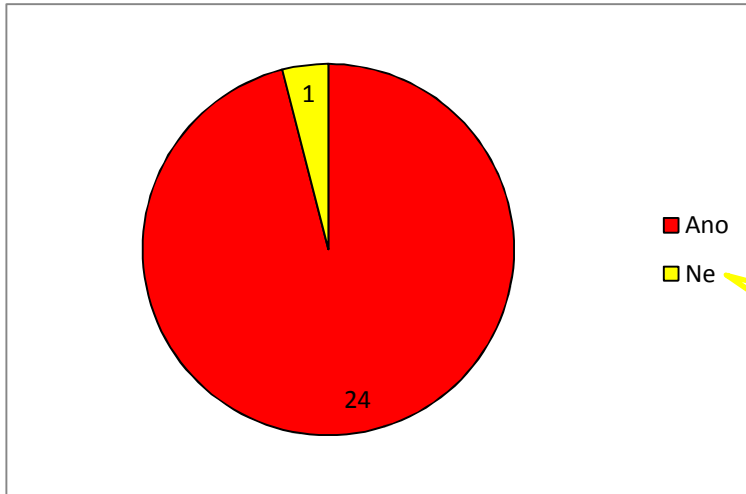
Barbora Chmelová, 9.tř.

Foto: Aleš Kadlec

VDAVKY, ČI NEVDAVKY

Chtěl/a by ses jednou oženit/vdát?

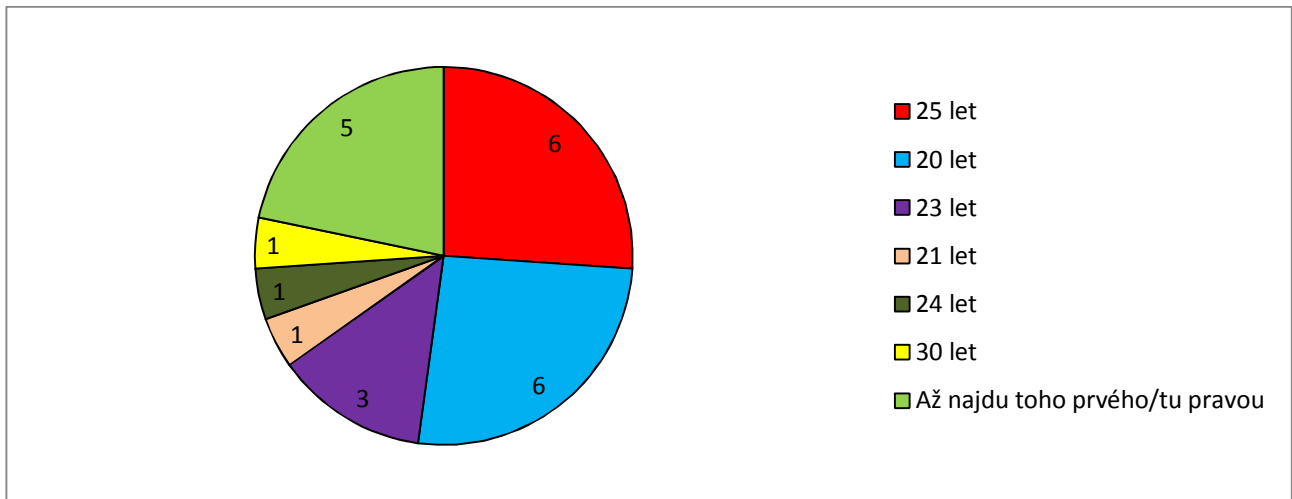

■ Ano

■ Ne

Nikoho nepotřebuješ

V kolika letech by ses chtěl/a ženit/vdávat?

■ 25 let

■ 20 let

■ 23 let

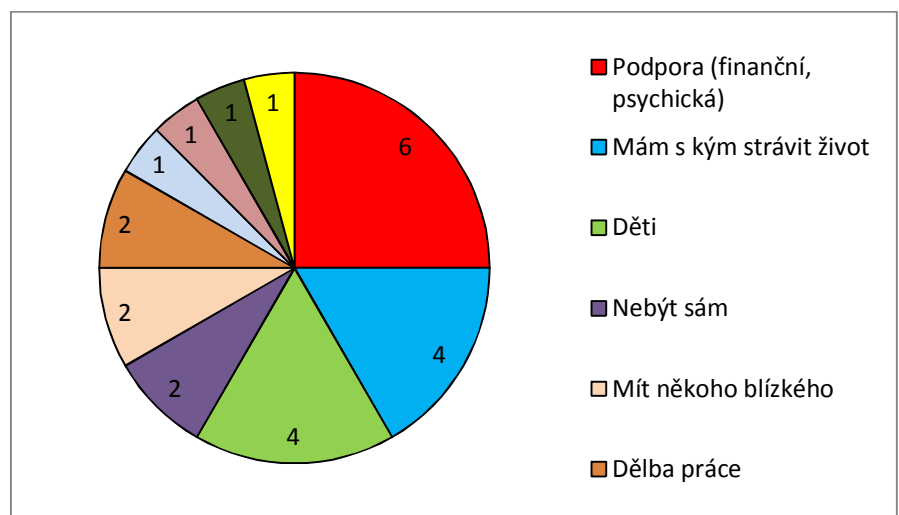
■ 21 let

■ 24 let

■ 30 let

■ Až najdu toho prvního/tu pravou

Proč je lepší „vzít se“?

■ Podpora (finanční, psychická)

■ Mám s kým strávit život

■ Děti

■ Nebýt sám

■ Mít někoho blízkého

■ Dělba práce

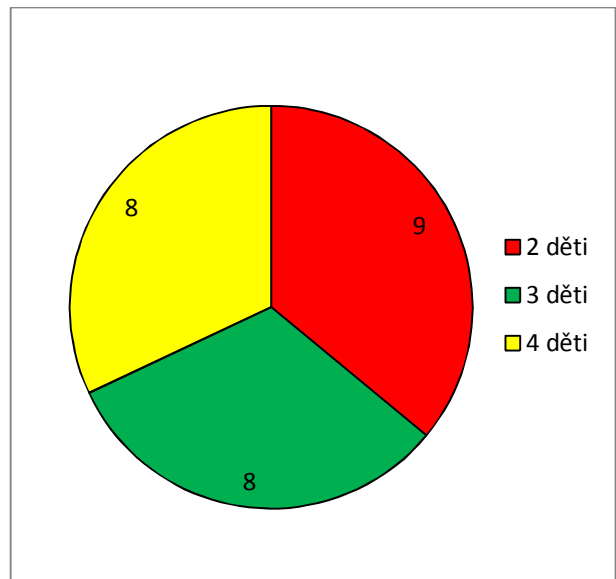
ROZHOVORY A ANKETY

Chtěl/a bys mít jednou děti?

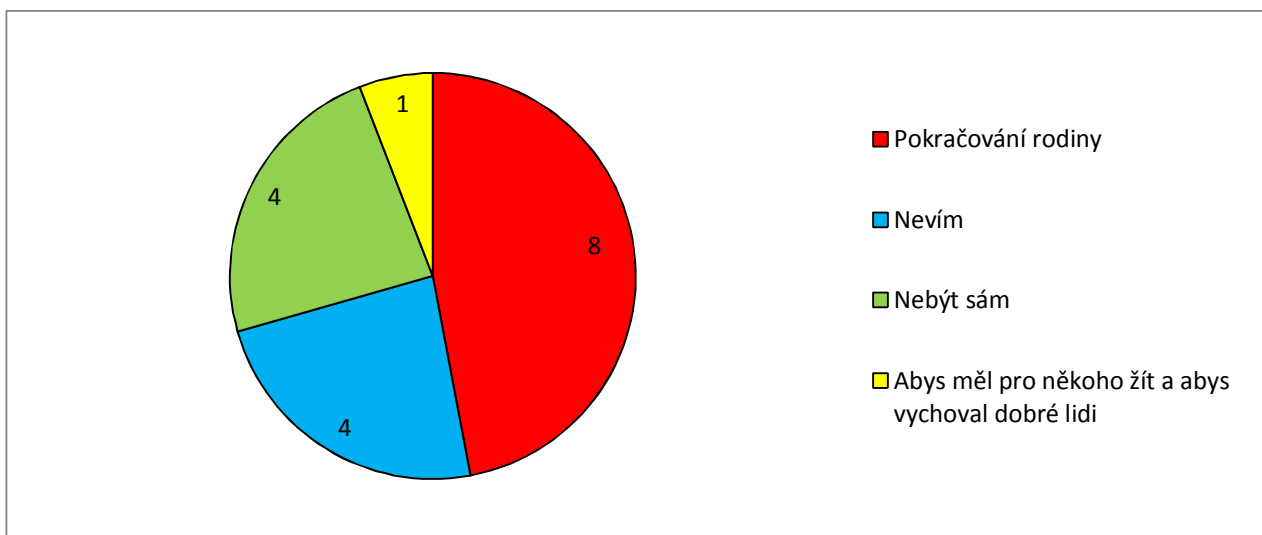
25x ANO

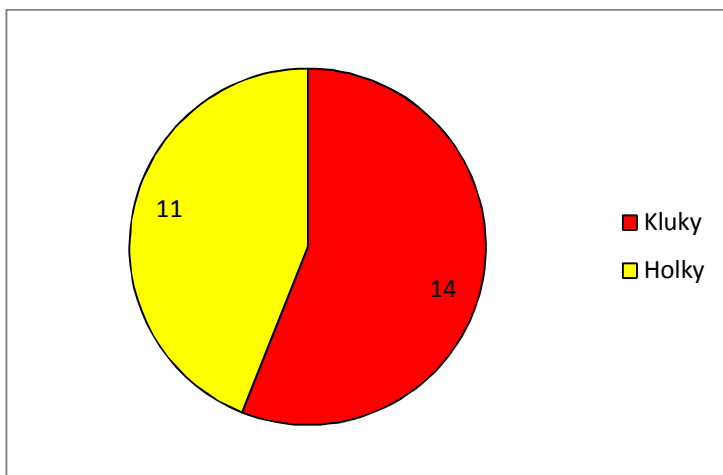
Kolik?

Proč?

Chtěl bys spíš kluky, nebo holky?

Jan Švestka, 9.tř., Vlasta Sokolová

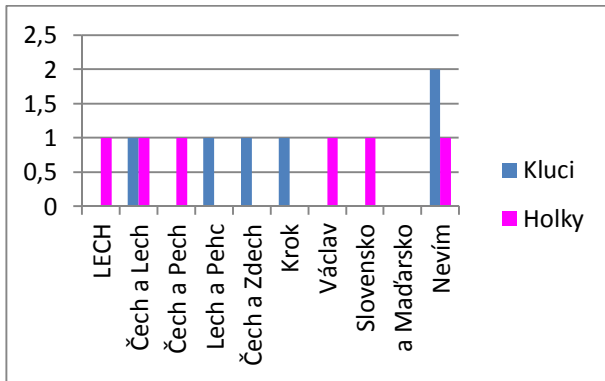
HOLKY VERSUS KLUCI

A máme tu letošní ročník soutěže mezi holkami a kluky inspirované pořadem *Nikdo není dokonalý*. Loni souboj skončil vítězstvím kluků, uvidíme, jak to dopadne letos.

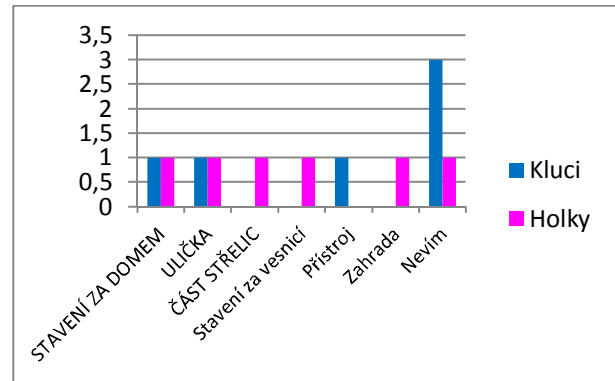

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI JSOU VYZNAČENY VELKÝM PÍSMEM.

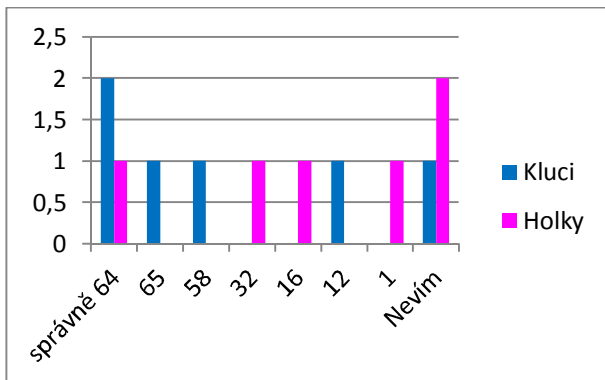
Jak se jmenovali bratři praotce Čecha?

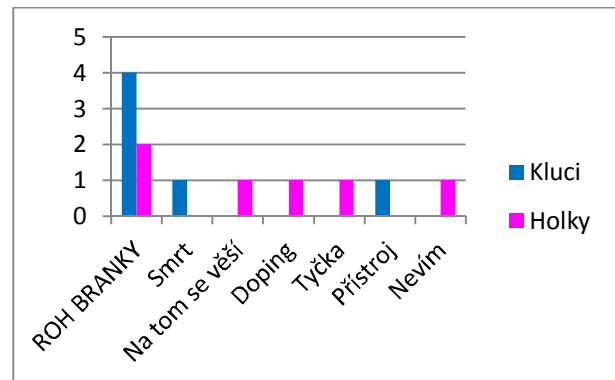
Co znamená slovo humna?

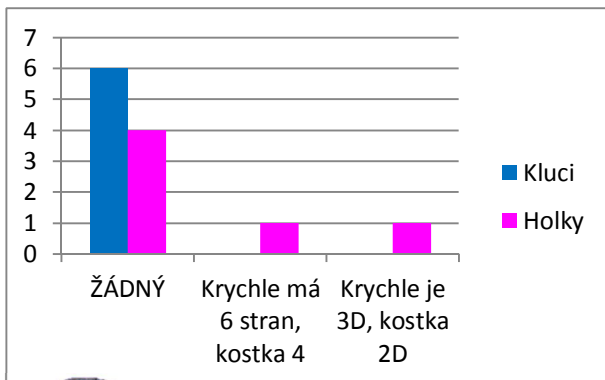
Kolik je 4^3 (čtyři na třetí)?

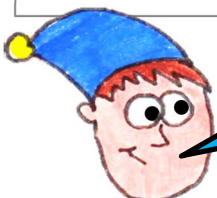
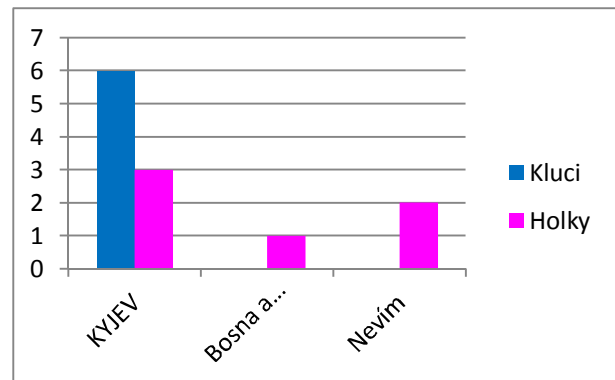
Co ve sportu znamená šibenice?

Jaký je rozdíl mezi krychlí a kostkou?

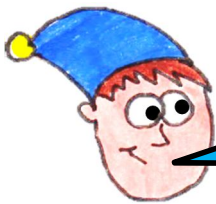
Jaké je hlavní město Ukrajiny?

Druhá otázka byla poněkud komplikovaná – uznali jsme více odpovědí. A výsledek? Vyhráli kluci. Holky! Pochlape se!

Jakub Vašulín, 9.tř., Vlasta Sokolová

ZNÁŠ SVOJI VESNICI?

Zajímalo nás, co vědí žáci o Střelcích a jeho obyvatelích. Vyzkoušejte si, jak jste na tom Vy sami a pak si můžete svoje odpovědi porovnat s ostatními.

1. Kolik mají Střelice obyvatel?

- a) 2500
- b) 2700
- c) 3000

2. Kolik je z toho mužů?

- a) 1109
- b) 1204
- c) 1115

3. Kolik je dětí do 15 let?

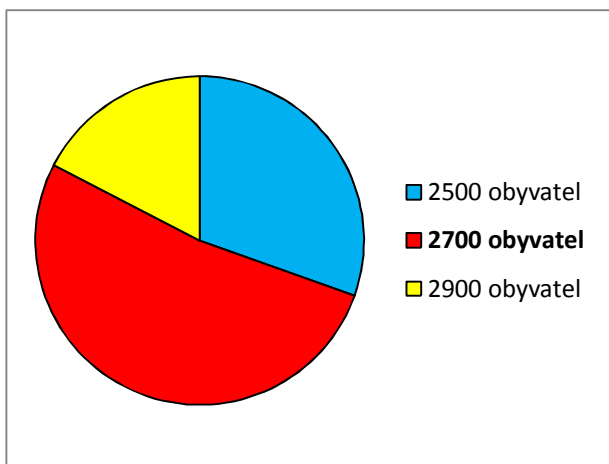
- a) 64
- b) 80
- c) 71

4. Kolik je dospívajících (15 – 18 let)?

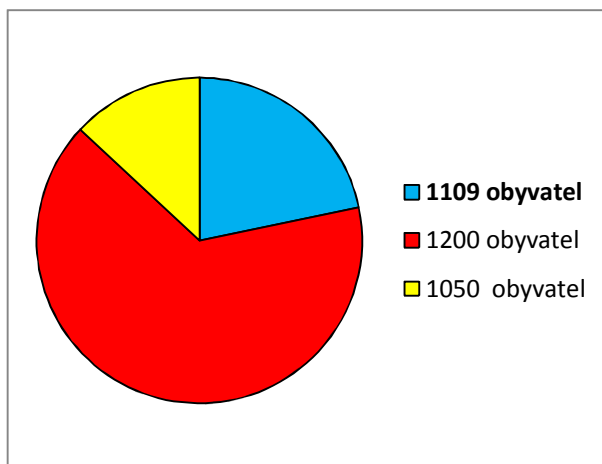
- a) 418
- b) 500
- c) 454

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI JSOU VYZNAČENY TUČNĚ (údaje platné k 31.12.2012).

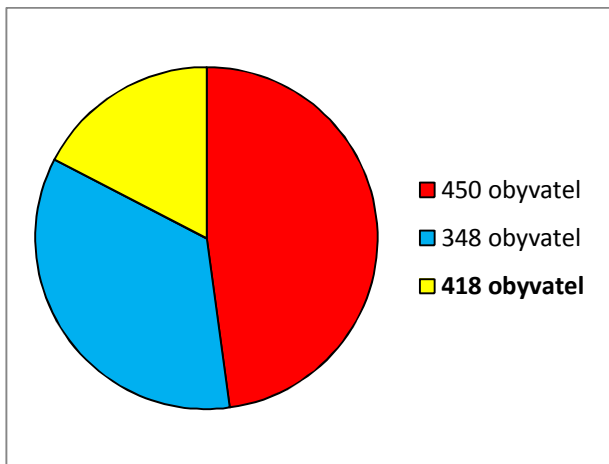
1. Kolik mají Střelice obyvatel?

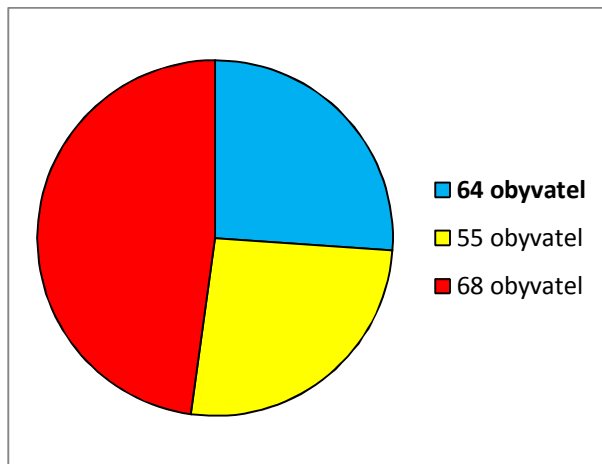
2. Kolik je z toho mužů?

3. Kolik je dětí do 15 let?

4. Kolik je dospívajících (15 – 18 let)?

Jakub Chmel 9.tř.

NAPOLEON BONAPARTE

Zdravím Vás, milí čtenáři. Jmenuji se Napoleon Bonaparte, jsem francouzský císař a veliký vojevůdce. Například jsem vyhrál bitvu u Slavkova a tam jsem bojoval proti dvěma císařům! Vezměme to ale pěkně od začátku.

Narodil jsem se na Korsice roku 1769. V devíti letech mě otec poslal do Francie na vojenskou školu. Jako mladý důstojník jsem se v době francouzské revoluce zasloužil o dobytí pevnosti Toulon. Následně jsem byl povýšen na generála.

V roce 1804 mě senát zvolil císařem. V bojích za slávu Francie se mi vedlo dobře až na to nešťastné tažení do Ruska, odkud mě nepřátelé zatlačili až k francouzské metropoli. A představte si, že mě moji vlastní maršálové přinutili k tomu, abych abdikoval (odstoupil z funkce) !

Potom mě, aby toho nebylo málo, poslali do vyhnanství na ostrov Elba. Odtud jsem samozřejmě utekl a stal se znovu císařem a dobýval jsem dál. Až v bitvě u Waterloo se to zvirtlo. Byl jsem znovu přemožen a tentokrát mě uvěznili na ostrově Svatá Helena, kde jsem roku 1821 zemřel.

Ještě pár informací:

Vládl jsem v letech 1804-1814 a od 20. 3. do 22. 6. 1815.

Mé tituly: první konzul, císař Francie a král Itálie.

Moje maminka: Letizia Buonaparte

Můj tatínek: Carlo Buonaparte

Moje manželky:

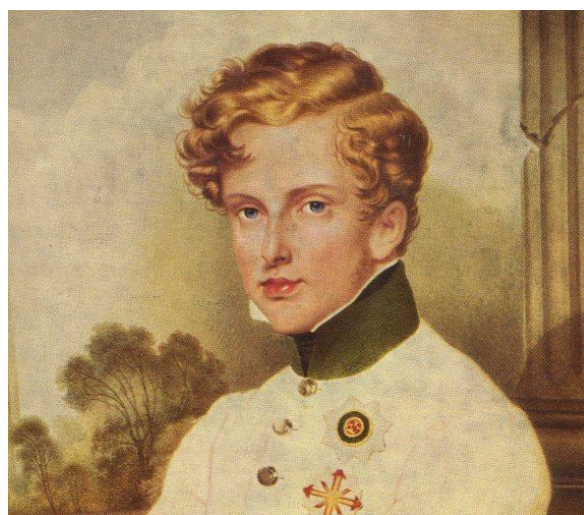
šlechtična Josefína

dcera rakouského císaře Marie Louisa

Moje děti (ty, o kterých vím):

2 nemanželské děti

Napoleon II, zvaný Orlík

A nakonec mé motto:

„Lépe by bylo nežít, než nezanechat stopy po svém životě.“

Vít Švestka, 7.tř.

Obrázky: xtimeline.com, wikipedia.com

MOTÝLÍ MUŽ

PŘÍZRAK, NEBO SOVA PÁLENÁ?

Představte si: Spíte pokojně ve svém pokoji. Něco vás ale probudí – něco, nebo někdo. Otevřete oči, když náhle uslyšíte pronikavé zapištění. Pohlédnete do okna a krev vám ztuhne v žilách. V okně vašeho pokoje pronikavě září obrovské rudé oči siluety podivného tvora s křídly. Je větší než normální člověk, visí ve vzduchu a tiše se na vás dívá. Bez dechu vyděšeně sledujete neznámého tvora a vteřiny ubíhají jako minuty. Náhle přízrak zmizí stejně rychle, jak se objevil. Běžíte k oknu, rozrazíte ho a koukáte ven do bezesné noci korunované zářivým mléčně bílým úplňkem. Zjevení je pryč. Ale byla to skutečnost, nebo sen?

Byl večer 12. listopadu roku 1966. V poklidném městečku Point Pleasant právě začíná noční můra. Skupinka lidí se vydává k hřbitovu, aby připravila vše na zítřejší pohřeb. Vše probíhá naprosto poklidně, když vtom jeden z lidí zahlédne cosi živého, co je sleduje zpoza stromu. Upozorní ostatní, a když tam posvítí baterkou, ztuhnou vyděšení k smrti. Vidí dvě děsivá červená světla, jsou to oči patřící tvorovi podobnému člověku, ano, byl by opravdu podobný člověku, kdyby náhle neroztáhl obrovská křídla a nevznesl se k obloze.

Tak hovořili očití svědkové této zvláštní mrazivé události.

Takzvaný Motýlí muž (anglicky mothman „můří/molí muž“) se objevil znovu za tři dny, opět v noci. Když manželé Scarberrovi a Mallettovi 15. listopadu vyrazili na vyjíždku a právě jeli kolem továrny na TNT (vysoce výbušný trinitrotoluen), upoutalo je něco, nebo někdo, kdo se opírá o jednu z továrních zdí. Roger Scarberri tvora popsal takto: „Byl to tvor jako člověk, ale větší. Měl okolo dvou metrů a na zádech velká křídla.“ Oči tvora opět zářily jasně rudě.

Tento Motýlí muž se pak v Point Pleasant objevil ještě mnohokrát. Přestal se zjevovat až po strašlivé tragické události v roce 1967. Večer 15. prosince jely přes most Silver Bridge kolony aut. Náhle se most zřítíl do řeky. Auta padala s ním a zahynulo zde 46 lidí. Od té doby se Motýlí muž už nikdy v Point Pleasant neobjevil. Podle mnohých bylo jeho opakované třináctiměsíční zjevování varováním před blížící se katastrofou.

Brzy se fámy o Motýlím muži rozšířily do celého světa a později se prý ukazoval i na jiných místech, třeba v Černobylu před výbuchem jaderné elektrárny, při zemětřesení v Mexico City, při atentátu na newyorská dvojčata...

Je Motýlí muž skutečnost, nebo něco jiného? Nebyl to třeba jen velký exemplář obyčejné sovy pálené?

Lidé ve stresových situacích mají tendenci zveličovat přesné míry toho, co je vyděsilo. Příklad: vyděsí vás dvoucentimetrový pavouk, to se stává, ale přiznejte se, kdo z vás někdy neřekl, že ten pavouk měl nejmíň pět centimetrů?

Třeba to tedy ani nemusel být přízrak. Sova pálená má velké rozpětí křídel a velikost a podoba s člověkem mohla být dána pouhým zrakovým klamem a špatnou viditelností. A sovy, převážně pak pálené, mají v noci rudý odraz očí.

Mohli se tedy lidé splést a označit obyčejnou sovu za příšeru z temnot? A mohla by sova létat tak rychle a vydávat podivný kvílivý zvuk? Navíc – v dávných dobách, kdy Ameriku obývali jen Indiáni, nechtěli se do oblasti kolem Point Pleasant stěhovat. Říkali, že tam bydlí „dábel“.

Tak co, vyděsí vás rudé oči sovy za oknem?

Kristýna Dostálová, 9.tř.

Obrázky: klipart, Anežka Vašulínová, 9.tř.,
dewrri.blog.cz, sovi-svet.blog.cz

REEEKLAAMAAA

ŠPENDLÍKÝ - FIRMA BEDŘICHA

KUPTE SI ŠPENDLÍK JEN ZA 1 KČ!

**KDO SI U NÁS ŠPENDLÍK KOUPI,
TEN ROZHODNĚ NEPROHLOUPÍ.
KVALITA JE VELIKÁ,
JE TO FIRMA BEDŘICHA!**

I S OZDOBNÝMI HLAVIČKAMI MÁME, A TAKÉ JE VÁM LEVNĚ DÁME.

Edita Dlapková, 8.A

PRÁZDNINOVÉ LAPÁLIE

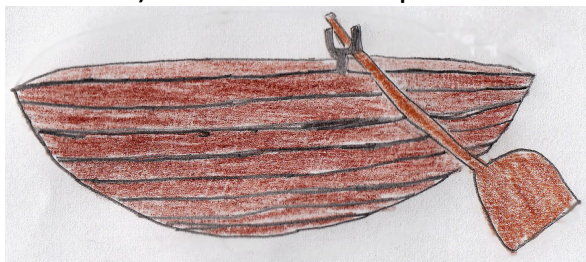
NEBEZPEČNÁ PLAVBA

Letos o prázdninách jsme byli v Chorvatsku. Bratr, bratranec a já jsme se domluvili s rodiči, že na nafukovacím člunu přepádlujeme na protější břeh zátoky. Rodiče si mysleli, že to je tak půl kilometru.

Měli jsme štěstí, že v našem směru pluly vlnky, takže jsme jenom kormidlovali. Postupně však byly vlny větší a větší. Asi v půli plavby k nám dojel motorový člun, jestli je všechno v pořádku. Řekli jsme, že ano, protože jsme nevěděli, že u protějšího břehu není pláž.

Tak jsme pluli a pluli, až bylo vidět, že místo očekávané pláže, kde by se dalo přistát, jsou útesy. Tak jsme začali zklamaně pádlovat zpět. Bratr ještě skočil do vody, aby donesl kámen jako důkaz, že jsme tam byli. Tak tak se vrátil do člunu.

Pak jsme pádlovali dál, to už jsme věděli, že naše výprava není tak jednoduchá, jak se zdálo, protože to nebylo jen půl kilometru, ale kilometr a půl, možná i dva kilometry. Naštěstí k nám přijel pán s loďkou a zeptal se, jestli jsme z vesničky Seline, (byli jsme ze Seline) a odtáhl nás do přístavu.

Fabián Smutný, 5.B
Obrázek: Vít Jurkovič, 6.B

TOPENÍ V CHORVATSKU

Moje příhoda se mi stala v Chorvatsku u města Brela. Šli jsme s rodinou a tetou k moři, kde jsme si hráli. Máma a teta hledaly mušle, táta se strejdou šli na pivo a sestra, náš kamarád a já jsme se koupali. Sestra skákala ze skály, Štěpán se potápěl a já šnorchovala a zkoumala mořské dno. Když jsem se potopila níž pro tři mušle, nadechla jsem se a polkla slanou vodu. Začala jsem se topit. Nikdo se zrovna nedíval, naštěstí se máma zeptala, kde je Nika. Tak se táta potopil a hledal pod vodou, až mě našel a vytáhl z vody. Konečně jsem se mohla nadechnout. Pak už jsem nešnorchovala, ale radši jsem šla skákat do vody a potápět se. A táta mě stále kontroloval, abych se znovu netopila.

Nikola Bartoňková, 5.B
Obrázek: Markéta Jašová, 8.B

LEHÁTKOVÁ SMŮLA

Stalo se to jednoho letního odpoledne na rybníku Krásné. Vzali jsme si s sebou dvě lehátka, na kterých jsme si plavali a řádili. Když jsme je pak na břehu sušili, jeden pes na jedno šlápl a ono prasklo.

Tak jsme šli znovu do vody jenom s jedním lehátkem. Různě jsme si na ně sedali, až jsme se překlopili a já jsem se zasekla o ségru a zůstala jsem pod vodou. Už jsem se málem utopila, než se ségra posunula a já se doslala ven. Bolela mě pak trochu hlava, protože mně nateklo do nosu, ale za chvíli to přestalo. Všechno tedy dobře dopadlo, akorát jsem se hrozně bála.

Klára Svobodová, 5.B

SVIŠTÍ PAST

V létě jsme byli s rodiči na dovolené ve slovenských Roháčích. Předposlední den jsme šli na výlet na Tri kopy. Asi v jedné čtvrtině cesty kookáme – pes nikde. Pískání – a nic. Začneme volat – zase nic.

Najednou slyšíme „haf, haf“, začneme volat, pak vyrazíme za štěkotem – a zjistíme, že naše Dastina je ve sviští noře a ten svišť jí zatarasil východ, vycouvat ona neuměla. Tak táta strčil ruku do vchodu, kterým tam vlezla, a vytáhl ji za ocas. Podle mého, tam měli mladé, proto tam lezla. To ji mohlo stát život.

Šimon Prudil, 5.B

Obrázek: Klipart

PŘÍBĚHY 4.B

Následující vypravování napsali žáci 4.B v hodině slohu. Měli v nich použít slova kytka, auto, chléb, pes, skříň a kniha, která si předtím sami navrhli.

O STATEČNÉM PSOVI A UKRADENÉ KYTCE

Byl jednou jeden pes. A ten našel kytku. Měl ji moc rád a krmil ji chlebem. Jednoho dne přijel autem záhadný pán a kytku si vzal. Přitom mu vypadla kniha. Pes se do ní podíval a uviděl mapu, kam pán každé ráno jezdí.

Pes se podle mapy vydal za ním a cesta vedla do tajemného hřbitova, tam se bál. Na jenom hrobě uviděl dveře, do kterých ten pán vlezl. Pes šel za ním a schoval se tam za strašidelnou skříň, kde byly pavučiny. Zuby mu drkotaly, nožky chtěly jít ven, ale pes se nedal.

Když pán odešel, pes si vzal svou kytku. Pán ale zaklapl dveře, a i když se pes se snažil ze všech sil, dveře neotevřel. Pak si vzpomněl na svou prababičku, která mu říkala, že jsou v hrobech tajné chodby. Jednu našel a potom tou chodbou utekl ven a žil se svou kytkou šťastně až do smrti.

*Dominika Křížová
a Eliška Rientová*

PES A CHLAP

Pes se probudil a zjistil, že je teprve půlnoc a venku je bouřka. Pes se bál, a když se podíval z okna, viděl, jak z jednoho auta vystupuje chlap a ten má v ruce nůž od krve. Pes skočil do skříně, byla v ní jen kniha a kytky. Když pes vylezl ven ze skříně, uviděl před sebou toho chlapa, jak tím nožem krájí chléb, vyskočil proto oknem a utíkal se schovat na hřbitov.

Veronika Křivánková a Kristýna Jašová

TOULAVÝ PES

Byl jednou jeden pes. Jednou ráno se probudil, posnídal chleba a řekl si, že se vydá do světa. Po cestě viděl auto a krásnou kytku na okně. Nakonec potkal ježibabu a ta mu dala kouzelnou knihu, která dokázala vyčarovat skříň, dům, prostě cokoli.

Sára Mlčochová a Eliška Sázavská

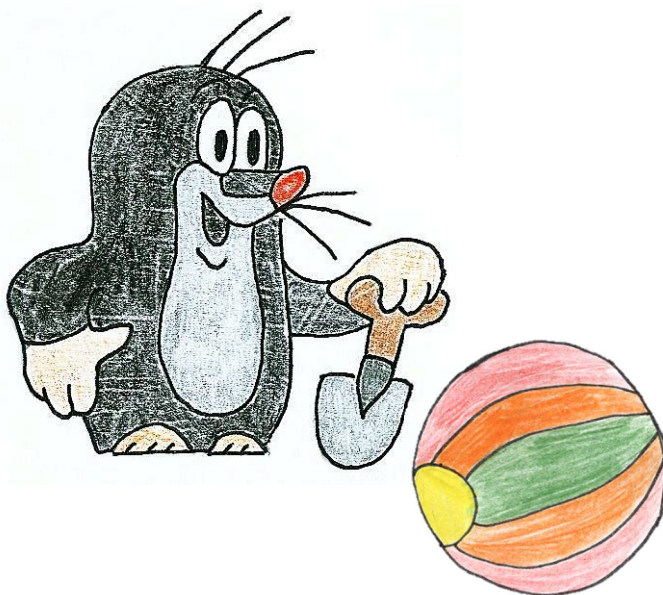
Obrázky: Jakub Perna, 5.B,
Lucie Svobodová, 8.A

POHÁDKOVÉ BÁSNIČKY

KRTEČEK

Krtek je pán podzemí,
chodby hrabe packami.
Kope je i rýčem,
pak si hraje s míčem.
Kamarádku myšku má
a kalhotky s kapsama.

Fabián Smutný, 5.B

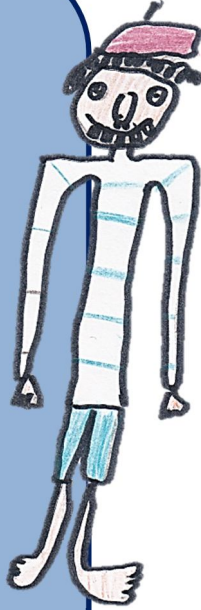
BUDULÍNEK

Budulínek je malý klouček,
má i malý klobouček,
na kloboučku mašličku
a v kapsičce rybičku.

Má dědečka a babičku,
na stolečku krabičku,
v chlévě malou kravičku,
venku krásnou travičku.

Má za kamarádku lišku,
hodil po ní šišku,
potom jí dal pampelišku,
když slyšeli malou myšku.

Kristýna Havlíčková, 5.B

O KOCOURKOVI MIKEŠOVI

Mikeš mluví lidskou řečí,
nahlásí nám nebezpečí.
Má kamarádku opičku,
mají spolu rozcvičku.
Jednou se Mikša přitoulal,
básničku jim zašišlal:
„Mámo, táto, v komore je mys,
pustíme tam kocoura,
on tu mysku vystourá,
Mámo, táto nebude tam nic.“

Bartoňková Nikola, 5.B

TOM A JERRY

Tom je velká kočka,
kulí na svět velká očka.

S Jerryem si on hraje rád,
to je jeho kamarád.

Dělají si naschvály,
abychom se zasmáli.

Jsou to kamarádi naši,
pojídají vtipnou kaši.

A to byla básnička,
pro Jerryho a Tomíčka.

*Gabriela Bartoňková, 5.B
a Klára Svobodová, 5.B*

KUKY

Kukyho má každý rád,
je to dobrý kamarád.
Hergot jeho přítel je,
vtipům se vždy zasměje.

Anuška nepřítel jeho je,
Kukyho zle stopuje!
Pytlíci Anuškoví pomáhají,
Kukyho na skládku dostat chtějí.

Ondra se za něj hodně modlí,
pytlík přitom láme vidlí.
Je to příběh dlouhý moc,
Čtení přerušuje noc.

Šimon Prudil, 5.B

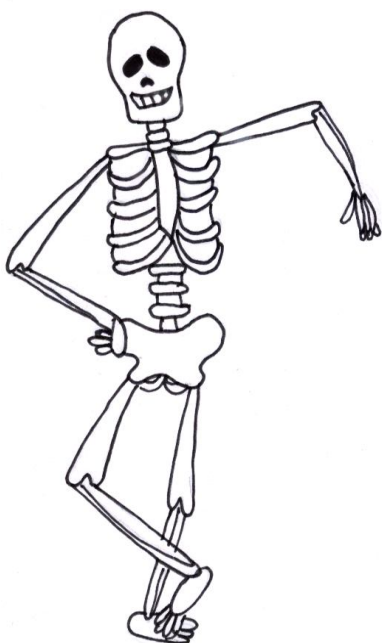
Obrázky: predskolaci.cz, Lenka Prokešová, 8.A,
K. Havlíčková, 5.B, N. Bartoňková, 5.B,
K. Svobodová, 5.B, G. Bartoňková, 5.B,

HŘBITOVNÍ DUCH

Byl podzim. Začínalo zase hodně pršet a listí bylo na ulicích popadané po hromadách. Zima už zase dýchala na naše záda, jako by pomalu šeptala, že brzy přijde její čas. Vůbec jsem netušila, kolik věcí, děsivých a trapných zároveň se mi ten podzim stane, ale nechci předbíhat.

Takže ... nastávaly dušičky a já jsem, jako většina lidí, chtěla zajít na hřbitov. Nikdy jsem se hřbitovů nebála – byla to pro mě místo klidu a odpočinku. Nejblíže byl hřbitov v našem městečku. Proto mé kroky směřovaly právě tam. Netušila jsem, že to bude místo hororu.

Vkročila jsem za bránu hřbitova se svíčkami pod paží a hromadou věnců, až když se setmělo. Nejprve mě překvapilo, že tam nebyla ani duše. U země se válela hustá mlha a světýlka svíček na hrobech vypouštěla matnou, zlatavou a rudou zář.

Z ničeho nic mi naběhla husí kůže. „Neboj se, ty hloupá,“ nakazovala jsem si. Postupovala jsem proto statečně dál, téměř až na konec hřbitova k hrobu svých vzdálených příbuzných. Mramorový náhrobek se soškou andělíčka vypadal v tom světle podivně děsivě, až zlověstně.

„Nekoukej se na mě tak,“ vyčítala jsem mu, jako by za tu dusivou atmosféru mohl on. Zapálila jsem první svíčky a začala na hrob pratety Alžběty dávat ozdobné věnce. Vzduch jako by na okamžik ustrnul na místě a pak – pak jsem uslyšela strašlivý řev.

Zarazila jsem se v půlce pohybu a věnec mi vypadl z ruky. Vykulila jsem vyděšeně oči a začala se třást. „Klídek, nějaké děti si z tebe střílí.“

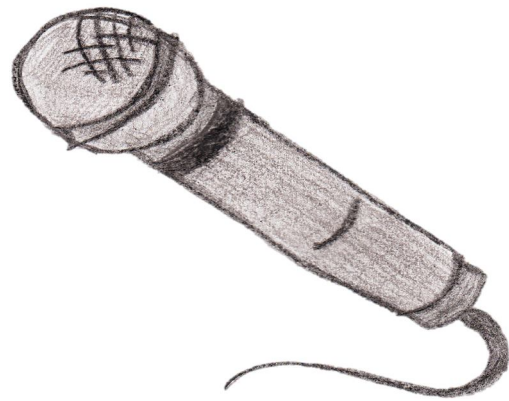
A pak to teprve začalo. Křoví vedle hrobů se děsivě otřásl. Začala jsem couvat dozadu.

„Kdo je tam?“ Vykřikla jsem přidušeně.

Ozvaly se kroky. Srdce mi bušilo až v krku. Tiše jsem se třásla neschopná pohybu, když se z mlhy vynořila postava v černém.

„Pomoc!“ vypískla jsem a zakopla o ozdobný věnec, spadla jsem naznak dozadu a tak se přiblížila ještě víc k zemi, jako bych si přála být neviditelná.

Na světle se pomalu začaly rýsovat obrysy tmavé, vysoké postavy v černém plášti s kapucí. V levé ruce měla kosu.

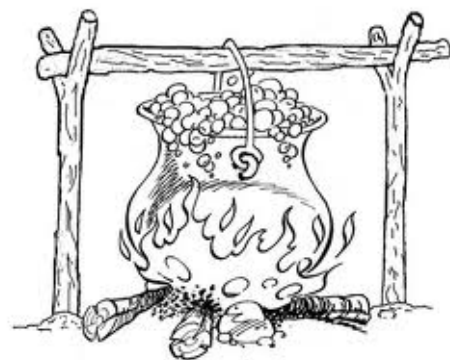

Kristýna Dostálová, 9.tř.

REEEKLAAMAAA

**Kupte si u nás kotlík s turbo
pohonem!!!**

*„U naší firmy Orlík,
koupíte nejen zrezivělý kotlík,,
Nyní za jedinečnou cenu 5999Kč!*

VLASTIVĚDNÝ KVÍZ

1. Kde se nachází pramen Labe?

- a) V Dachsteinu
- b) V Děčínské vrchovině
- c) V Krkonoších

2. Kde se nachází Skandinávské pohoří?

- a) Ve Švédsku a Norsku
- b) V Rakousku
- c) V Itálii

3. Kde se nachází Vysoké Tatry?

- a) V Polsku
- b) V Dánsku
- c) Na Slovensku

4. Kde se nachází největší evropská řeka?

- a) V Německu
- b) V Rusku
- c) V Polsku

5. Jak se nazývá dnešní Uhersko?

- a) Maďarsko
- b) Rakousko
- c) Slovensko

6. Jaké náboženství převládá v Rusku?

- a) Protestanské křesťanství
- b) Pravoslavné křesťanství
- c) Katolické křesťanství

7. Jaký jazyk převládá v Irsku?

- a) Angličtina
- b) Rétorománština
- c) Irština

8. Kde se nachází Mnichov?

- a) V Německu
- b) Na Slovensku
- c) Ve Francii

9. Kde se nachází Varšava?

- a) V Německu
- b) V Polsku
- c) V Rakousku

10. Kde se nachází Liverpool?

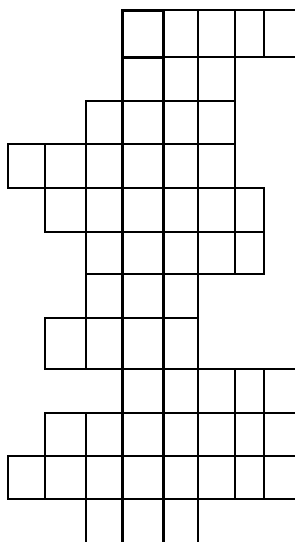
- a) V Německu
- b) Ve Francii
- c) Ve Velké Británii

*Text a obrázky Gabriela Bartoňková
a Klára Svobodová, 5.B*

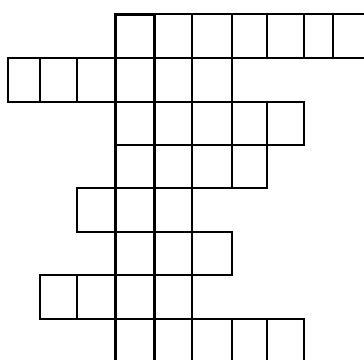
ŘEŠENÍ NALEZNETE NA KONCI ČASOPISU ZA REDAKCÍ.

PRO CHYTRÉ HLAVIČKY

Kráva dává...
 K šípu patří...
 Na podzim je „babí ...“
 Fidlovačka aneb žádný hněv a žádná ...
 Za chvilku jsou tu ...
 Loď ke dnu zahákne ...
 ... a líc
 H₂O
 Tlustá knížka je ...
 Kašpar, Melichar a Baltazar jsou tři ...
 Nejdelší kost v těle je ... kost
 Odborný název slepice je ...

Proč nepošlou do
 vesmíru kočku?
 Protože by vypila
 ... (viz tajenka).

Zrzavý hlodavec na stromě je...
 O Vánocích se zpívají...
 Na podzim padá ...
 Nápoj s kofeinem je ...
 Mléčný výrobek je...
 Velká sova je ...
 Královská židle je ...
 Anglicky gold, česky...

A proč tam
 nepošlou koně?
 Protože by odtáhl
 ... (viz tajenka).

D	A	P	O	T	S	I	L	K	N	A	D
U	Ú	N	O	R	L	H	L	V	A	V	C
B	Ř	E	Z	E	N	E	O	Ě	U	Ž	E
E	Č	I	R	L	B	A	D	T	C	N	N
N	E	J	Í	Ř	I	F	A	E	M	E	I
Á	R	H	E	L	A	S	N	N	N	T	S
N	V	Z	Á	Ř	Í	I	T	V	U	Ě	O
L	E	D	E	N	S	Ř	N	O	A	V	R
N	N	V	R	O	N	Ú	Á	D	P	K	P
N	E	P	R	S	S	T	Ř	Z	E	A	CH
O	C	P	Č	E	R	V	E	N	E	C	D
N	E	J	Í	Ř	Č	U	N	E	P	R	S

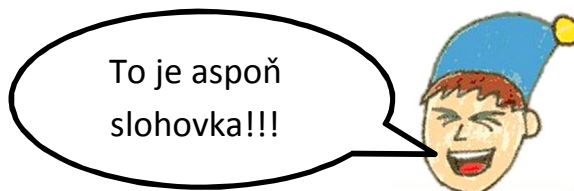
září 2X
 říjen 2X
 listopad 2X
 prosinec 2X
 leden 2X
 únor 2X
 březen 2X
 duben
 květen 2X
 červen
 červenec 2X
 srpen 2X

Jaký je rozdíl mezi
 chatařem a žirafou?
 Chatař má střechu
 ... (viz tajenka).

Stella Ferencová, 8.A

ŘEŠENÍ NAJDETE NA KONCI ČASOPISU ZA REDAKCÍ

MOJI RODIČE

Rodiče se dělí na dvě části: matku a otce. Matka se ještě rozděluje na ženu v domácnosti a v zaměstnání. Doma se potom skládá z manželky, matky, kuchařky, uklízečky, pradleny, zásobovačky, účetní, vychovatelky, ostatní si nepamatuji, ale máma toho umí vyjmenovat víc, jako např. služka, otrok a jiné.

Matka se vyznačuje tím, že se zázračně nachází na více místech najednou, umí v jedné chvíli myslet na sto věcí, přičemž deset věcí dělá současně. Vidím na vlastní oči, jak po návratu z práce dá vařit vodu na sporák, zatímco zadělá na buchty. Přitom jí běží pračka, do které chodí vyměňovat prádlo, mně vymýšlí věty oznamovací, tázací a rozkazovací a naší Olinku zkouší z velké násobilky. Že potom přebalí malého Karlíka a udělá mu Sunar s krupicí, to si ani nevšimnu. Dvě oči mi na to nestačí.

Když potom zasedneme k večeři, všechno je připravené na stole, já mám na teplákách zašité nové díry, Olina má umyté vlasy a prádlo visí na balkoně.

Potají si mámu prohlížím. Máma má opravdu jen dvě ruce a přece, když přijde domů z práce, má v jedné velkou a malou kabelku, v druhé dvě sítovky s nákupem a v třetí ... ne, vždyť jsem už povídal, že má jen dvě ruce, ale nese i Karlíka ve fusaku.

Otec se neskládá ani nerozděluje. Nachází se v zaměstnání a doma, ale doma ho najdete málokdy. Kromě snídání a večeření, když sedí u stolu, vyskytuje se obyčejně v křesle nebo na gauči a bývá zakrytý novinami. Zanechává po sobě vždy totožné stopy: rozevřené a převrácené noviny a cigaretový popel, někdy i v popelníku.

Na rozdíl od mámy, i když má taky dvě ruce, přichází domů s rukama prázdnýma. Jestli umí násobilku nevím, ale psát asi neumí, protože mi ještě žákovskou knížku nikdy nepodepsal. A ani není prozkoumané, proč patří do skupiny rodičů, když na rodičovské sdružení vůbec nechodí.

Pan učitel povídal, abychom se při psaní tohoto úkolu zamysleli nad prací svých rodičů. Ve škole přidělují žáka, který řádně nepracuje a neučí se, dobrému a snaživému žákovi, aby se od něj něco naučil. Tak si myslím, že při svatbě přidělují muže ženám, aby je ženy něčemu dobrému naučily a měly na ně dobrý vliv. Mojí mámě se to zatím bohužel nepodařilo.

Patrik Litschmann, 9.tř.

Zdroj: vtipy.cyberserver.cz

Obrázek: M.Bartoňková, 8.A, L.Svobodová, 8A

TROUBOVÉ MEZI NÁMI

TROUBA Č. 1

Je to pár let, co se jeden letištní zaměstnanec firmy Boeing rozhodl ukrást záchranný člun z Jumbo Jetu. Byl celý nadšený, když se mu jeho plán podařil a on člun donesl bez problémů domů. Nazítří se hned vydal na řeku, že si člun vyzkouší. Nafoukl jej a bezstarostně se začal projíždět po vodě. Jaké bylo ale jeho překvapení, když se nad ním z ničeho nic objevil vrtulník pobřežní stráže a žabí muži vytáhli nešťastníka do helikoptéry! Až po přistání se dozvěděl, že vrtulník pro něj vystartoval proto, že jeho člun po nafouknutí aktivoval svou tísňovou vysílačku. Samozřejmě, druhý den už dotyčný u Boeingu nepracoval.

TROUBA Č. 2

Jeden muž se rozhodl vyloupit banku. Vešel do pobočky Bank of America a na papír napsal: „Todle je přepadený. Dejte my všechny prachy do tašky.“ Jenže jak tak stál ve frontě před okénkem a čekal, až bude moci svůj vzkaz podat bankovní úřednici, přepadly jej pochyby. Co když někdo viděl, jak píšu ten vzkaz? Možná už zavolala poldy a ti tady budou dřív, než já se k tomu okýnku vůbec dostanu? Zmítán nejistotou opustil raději pobočku a zamířil přes ulici k filiálce banky Wells Fargo. Zde trpělivě vystál frontu, a když na něj přišla řada, podal svůj papírek dívce za přepážkou. Při pohledu na jeho pravopisné chyby se úřednice v duchu pousmála a řekla si, že lupič asi nebude patřit k nejbystřejším. Proto mu s klidem vysvětlila, že mu peníze dát nemůže, protože si podal žádost na blanketu Bank of America. Takže se musí rozhodnout – buď své požadavky napíše na papír firmy Wells Fargo, nebo se vrátí zpět do Bank of America. „OK,“ zamumlal zmatený bandita a odešel. Za pár minut ho zatknuli. Čekal ve frontě v pobočce Bank of America.

TROUBA Č. 3

Do Burger Kingu (fast food) ve městě Ypsilanti v Michiganu vešel kolem poledne neznámý muž, vytáhl pistoli a žádal vydání tržby. Prodavač klidně odvětil, že bez objednávky jídla nemůže pokladnu otevřít. Lupič si tedy objednal dva koláče, ale prodavač mu oznámil, že je mu to velmi líto, ale koláče byly k snídani a už došly. Zklamaný bandita se otočil a se zlostným prásknutím dveří odešel.

TROUBA Č. 4

Automatický radar zaznamenal u jednoho projíždějícího vozu překročení povolené rychlosti a vyfotografoval auto i s poznávací značkou. Nic netušící řidič dostal o několik dní později z policejního okrsku dopis, v němž byla fotografie jeho auta a složenka na 40 dolarů. Místo placení poslal vypečený šofér policistům fotografii čtyř desetidolarovek. O několik dní později dostal z policie opět dopis. Tentokrát v něm nebyla složenka, ale jenom fotografie, na které byla masivní železná pouta. Řidič požadovanou částku okamžitě odeslal.

Patrik Litschmann, 9.tř.

Zdroj: www.zasmejse.cz

PÁR VTIPŮ O ŠKOLE

Učitel se ptá žáka: „Máš v kapse korunu, 3 dvoukoruny a 2 pětikoruny. Když vytrousíš korunu a dvoukorunu, co budeš mít v kapse?“
-„Díru!“

Žák opozdilec se vmlouvá: „Cestou do školy mě srazil Trabant.“
Učitelka na to: „Tak jsi měl jít rychleji!“

Učitelka žasne nad svým žákem:
„Nováku, už tě znám pět let a dodnes nevím, kdo nosí tvá trička, když jsou čistá.“

Paní učitelka se ve škole ptá: „Jakube, jestlipak víš, kde leží Trója?“
Pepíček odpoví:
„Prosím, mezi dvójou a čtyřkou!“

„Z celé hodiny dějepisu jsem si zapamatoval pouze jeden letopočet 1832. Ale nemám vůbec ponětí, co se tehdy stalo.“

„Co jste dnes dělali ve škole?“
„Připravovali jsme výbušné zařízení.“
„A co budete dělat zítra ve škole?“
„V jaké škole?“

„Aleš, přiznej se, kdo za tebe udělal ten domácí úkol!“
„Ani nevím, paní učitelko, včera jsem přišel domů tak unavený, že jsem šel hned spát.“

Zdroj: nejvtipy.cz

REDAKCE A ŘEŠENÍ

Pozvánka do Anglie – Eliška Benešová, 9.tř.

Vzpomínky na školní tábor ve Smrku – Markéta Jašová, 8.B, Kateřina Pechová, 5.B a Ondřej Chytrý, 5.B

Plnou parou vpřed – Anežka Vašulínová, 9.tř.

Osmáci ve spalovně – Michaela Bartoňková, 8.A, Lucie Svobodová, 8.A

Adaptační kurz 6. Ročníku – Markéta Prudilová, 6.B, Terezie Vašulínová, 6.B, Vít Jurkovič, 6.B,
Kristýna Jahodová, 6.B

Sportovní den dětí a rodičů – Kateřina Pechová, 5.B

Dýňová slavnost – Ondřej Chytrý a Kateřina Pechová, 5.B

Hurá do Jezírka – Patrik Litschmann, 9.tř.

Sportovní okénko – Jakub Vašulín, 9.tř.

Rozhovor s paní učitelkou Brimovou – Barbora Chmelová, 9.tř.

Vdavky, či nevdavky – Jan Švestka, 9.tř., Vlasta Sokolová

Co víme o Střelících – Jakub Chmel, 9.tř.

Holky versus kluci – Jakub Vašulín, 9.tř., Vlasta Sokolová

Napoleon Bonaparte – Vít Švestka, 7.tř.

Motýlí muž – Kristýna Dostálová, 9.tř.

Prázdninové lapálie – žáci 5.B

Příběhy se slovíčky – žáci 4.B

Pohádkové básničky – žáci 5.B

Hřbitovní duch – Kristýna Dostálová, 9.tř.

Vlastivědný kvíz – Gabriela Bartoňková a Klára Svobodová, 5.B

Pro chytré hlavičky – Stella Ferencová, 8.B

Žákovská slohová práce – Patrik Litschmann, 9.tř.

Troubové mezi námi: – Patrik Litschmann, 9.tř.

Pár vtipů o škole – Vlasta Sokolová

Foto na obálce – Marta Pernová, Roman Sokola

Obrázky na obálce – Sára Holešovská, 8.B, Kamila Antošová, 8.B, Barbora Chmelová, 9.tř.

Skřítek Střelík – Kamila Antošová, 8.B

ŘEŠENÍ A HODNOCENÍ:

Vlastivědný kvíz: 1. c), 2. a), 3. c), 4. b), 5. a), 6. b), 7. c), 8. a), 9. B), 10. c)

0 – 4 body – Přestaň se dívat na televizi a pařit na PC, radši se uč!

5 – 7 bodů – Není to nejhorší, ale pořád ne dokonalé, je co zlepšovat!

8 – 10 bodů – Jsi jednička, nehraješ Dobývatele?

Křížovka: Mléčnou dráhu, Velký vůz.

Osmisměrka: ...nad hlavou, žirafa má hlavu nad střechou.

D	A	P	O	T	S	I	L	K	N	A	D
U	Ú	N	O	R	L	H	L	V	A	V	C
B	Ř	E	Z	E	N	E	O	Ě	U	Ž	E
E	Č	I	R	L	B	A	D	T	C	N	N
N	E	J	Í	Ř	I	F	A	E	M	E	I
Á	R	H	E	L	A	S	N	N	N	T	S
N	V	Z	Á	Ř	Í	I	T	V	U	Ě	O
L	E	D	E	N	S	Ř	N	O	A	V	R
N	N	V	R	O	N	Ú	Á	D	P	K	P
N	E	P	R	S	S	T	Ř	Z	E	A	CH
O	C	P	Č	E	R	V	E	N	E	C	D
N	E	J	Í	Ř	Č	U	N	E	P	R	S

PŘÍŠTĚ

Listování ve Střelicích

Volejbalový turnaj

Vánoční dílny

Rozhovor s Lukášem Hejlíkem

A

Další

Kvízy

Ankety

Povídky